

w celu zapewnienia zgodności z ową dyrektywą tych z wymienionych składowisk, które uzyskały zezwolenie na dalszą działalność, bez uszczerbku dla przesłanek określonych w pkt 1 załącznika I do tej samej dyrektywy, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 lit. b) i c) dyrektywy 1999/31.

- 2) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 338 z 9.10.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 marca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy — Polska) — Mariusz Pawlak/Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

(Sprawa C-545/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Rynek wewnętrzny usług pocztowych — Dyrektywy 97/67/WE i 2008/6/WE — Artykuł 7 ust. 1 — Pojęcie „wylącznych lub szczególnych praw w zakresie ustanawiania i świadczenia usług pocztowych” — Artykuł 8 — Prawo państw członkowskich do organizowania usługi przesyłek poleconych stosowanej w procedurach sądowych — Termin do złożenia pisma procesowego w sądzie — Wykładnia prawa krajowego zgodna z prawem Unii — Granice — Skutek bezpośredni, na który powołuje się podmiot będący emanacją państwa członkowskiego w ramach sporu przeciwko jednostce)

(2019/C 187/21)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mariusz Pawlak

Strona przeciwna: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 1 zdanie pierwsze w związku z art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi prawa krajowego, który uznaje za równoznaczne z wniesieniem pisma procesowego do danego sądu jedynie złożenie takiego pisma w placówce pocztowej jednego operatora wyznaczonego do świadczenia usługi powszechnej, i to bez obiektywnego uzasadnienia opartego na względach porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

- 2) Organ władzy publicznej uznany za emanację państwa członkowskiego nie może powoływać się na dyrektywę 97/67, zmienioną dyrektywą 2008/6, jako taką, wobec jednostki.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 marca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — postępowanie wszczęte przez Oy Hartwall Ab

(Sprawa C-578/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Znaki towarowe — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 2 i art. 3 ust. 1 lit. b) — Odmowa lub unieważnienie rejestracji — Ocena in concreto charakteru odróżniającego — Kwalifikacja znaku towarowego — Wpływ — Kolorowy znak towarowy lub graficzny znak towarowy — Przedstawienie znaku towarowego w formie graficznej — Przesłanki rejestracji — Przedstawienie graficzne niewystarczająco jasne i precyzyjne)

(2019/C 187/22)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Oy Hartwall Ab

przy udziale: Patentti- ja rekisterihallitus

Sentencja

- 1) Artykuł 2 i art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że wskazana przez zgłaszającego w chwili dokonania zgłoszenia kwalifikacja danego oznaczenia jako „kolorowego znaku towarowego” lub „graficznego znaku towarowego” stanowi istotną okoliczność obok pozostałych okoliczności związanych z określeniem, czy oznaczenie to może stanowić znak towarowy w rozumieniu art. 2 tej dyrektywy, a także czy w danym wypadku ten znak towarowy ma charakter odróżniający w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wspomnianej dyrektywy, lecz nie zwalnia organu właściwego w dziedzinie znaków towarowych z obowiązku przeprowadzenia całościowej analizy in concreto charakteru odróżniającego rozpatrywanego znaku towarowego, co skutkuje tym, że organ ten nie może odmówić rejestracji danego oznaczenia jako znaku towarowego jedynie ze względu na to, że oznaczenie to nie nabyło charakteru odróżniającego w następstwie używania w odniesieniu do zgłoszonych towarów i usług.
- 2) Artykuł 2 dyrektywy 2008/95 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym stoi on na przeszkodzie rejestracji danego oznaczenia jako znaku towarowego ze względu na istnienie sprzeczności w zgłoszeniu — co powinien zbadać sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 412 z 4.12.2017.